

دعای ۱۸۵- مناجات خمس عشر مناجات امیدواران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش فراگیر و مهربانی اش همیشگی است

يَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ، وَإِذَا أَمَلَ مَا عِنْدَهُ
بَلَغَهُ مُنَاهُ، وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرَبَهُ وَأَدْنَاهُ، وَإِذَا
جَاهَرَهُ بِالْعِصْيَانِ سَتَرَ عَلَى ذَنْبِهِ وَعَظَّاهُ، وَإِذَا
تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ وَكَفَّاهُ.

ای کسی که هرگاه بنده‌ای از تو درخواست کند، عطایش می‌کنی، و هرگاه به آنچه نزد توست امید ببندد، او را به آرزویش می‌رسانی! و هرگاه به سوی تو رو کند، او را می‌پذیری و مقربش می‌سازی! و هرگاه در گناه گستاخی و تظاهر کند، تو گناهش را می‌پوشانی و او را رسوا نمی‌کنی! و هرگاه به تو توکل کند، او را کفایت می‌کنی و بی‌نیازش می‌سازی!

إِلَهِي مَنْ الَّذِي أَنْزَلَ بِكَ مُلْتَمِسًا قِرَاكَ فَمَا قَرَيْتَهُ؟
وَمَنْ الَّذِي أَنَاخَ بِبَابِكَ مُرْتَجِيًا نَدَاكَ^۲ فَمَا أَوْلَيْتَهُ؟

محبوب من! چه کسی به درگهت آمد و ملتسانه از تو مهمان‌نوازی خواست، اما تو او را نپذیرفتی؟ چه کسی امیدوارانه بر در خانه‌ات نشست و چشم امید به بخششت دوخت، اما تو او را بی‌نصیب بازگرداندی؟

أَيَحْسُنُ^۳ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْخَيْبَةِ مَصْرُوفًا، وَ لَسْتُ أَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلَى بِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفًا؟! كَيْفَ أَرْجُو غَيْرَكَ وَ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ؟

آیا زیبنده است که از درگهت ناامید بازگردم، در حالی که جز تو هیچ مولایی را نمی‌شناسم که به نیکی و احسان شناخته شده باشد؟ چگونه امیدم را به دیگری ببندم در حالی که تمام خیر در دستان توست؟

وَ كَيْفَ أُؤَمِّلُ سِوَاكَ وَ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ لَكَ؟ أَأَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَ قَدْ أَوْلَيْتَنِي مَا لَمْ أَسْأَلْهُ مِنْ فَضْلِكَ؟ أَمْ تُفَقِّرُنِي إِلَى مِثْلِي وَ أَنَا أَعْتَصِمُ بِمَجْبَلِكَ؟

چگونه جز تو را آرزو کنم در حالی که آفرینش و فرمان ویژه تو است؟ آیا امیدم را از تو قطع کنم در حالی که تو از روی فضل خود نعمت‌هایی به من عطا کرده‌ای که حتی از تو نخواسته بودم؟ آیا مرا نیازمند همانند خودم می‌کنی، در حالی که من به ریسمان لطف تو چنگ زده‌ام؟

يَا مَنْ سَعَدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ، وَلَمْ يَشَقَّ
بِنِقْمَتِهِ ٥ الْمُسْتَغْفِرُونَ، كَيْفَ أَنْسَاكَ وَلَمْ تَزَلْ
ذَاكِرِي؟ وَكَيْفَ أَلْهُوَعْنَكَ وَأَنْتَ مُرَاقِبِي؟

ای کسی که جویندگان تو، سعادت را در سایه رحمت تو یافته‌اند، و استغفارکنندگان، هرگز گرفتار عذاب و خشم تو نشده‌اند! چگونه می‌توانم تو را فراموش کنم در حالی که تو همیشه به یاد منی؟ چگونه از تو غافل شوم در حالی که تو همواره ناظر و مراقب منی؟

إِلٰهِي بِذَيْلِ كَرَمِكَ أَعْلَقْتُ يَدِي، ٦ وَ لِنَيْلِ
عَطَايَاكَ بَسَطْتُ أَمْلِي، فَأَخْلِصْنِي بِخَالِصَةِ
تَوْحِيدِكَ، وَ اجْعَلْنِي مِنْ صَفْوَةِ عَبِيدِكَ.

خدایا! دستم را به دامان کرمت گره زده‌ام و به دریافت عطایای بی‌پایانت بسیار امیدوارم. پس مرا در زلال‌ترین و خالص‌ترین مرحله توحیدت خالص گردان و در زمره‌ی بندگان برگزیده‌ات قرارم ده!

يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ إِلَيْهِ يَلْتَجِي، وَ كُلُّ طَالِبٍ
إِيَّاهُ يَرْتَجِي، يَا خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَيَا أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ، وَيَا
مَنْ لَا يُرَدُّ ٧ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ ٨ آمِلُهُ، ٩

ای کسی که هر گریزانی تنها به سوی تو پناه می آورد، و هر جوینده ای تنها به تو امید دارد! ای بهترین امیدبخش و بزرگواریترین کسی که می توان او را خواند! ای کسی که درخواست کننده از درگاهت را رد نمی کنی و کسی را که به تو امیدوار است را ناامید نمی سازی!

يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِدَاعِيهِ، وَ حِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِيهِ، أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ مِنْ عَطَائِكَ بِمَا تَقْرُرُ [تَقْرُرُ] بِهِ عَيْنِي، وَ مِنْ رَجَائِكَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِي، وَ مِنْ الْيَقِينِ بِمَا تُهَوِّنُ^۱ بِهِ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ^۱ الدُّنْيَا، وَ تَجْلُو بِهِ عَنِّ بَصِيرَتِي غَشَوَاتِ الْعَمَى، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای که درگاهت همیشه برای هر کسی که تو را می خواند، باز است و هیچ حجابی میان تو و امیدواران نیست! به کرمت از تو می خواهم که از عطایای خود، چیزی نصیبم کنی که چشمانم را روشن کند، و از لطف و رحمت به من ببخشی آنچه دلم را آرامش دهد. و آن چنان بهره ای از یقین به من عطا کنی که سختی های دنیا را برایم آسان کند و از جلو چشم دلم پرده های تاریکی و کوری را کنار بزند. به حق رحمت ای مهربان ترین مهربانان!

پاورقی:

۱. در برخی نسخه ها: مَنْ ذَا الَّذِي

۲. در برخی نسخه ها: نِدَاكَ

۳. در برخی نسخه ها: إِلَهِي أَيْحَسُنُ

۴. در برخی نسخه ها: سَعِدَ

۵. در برخی نسخه ها: بِنَقِمَتِهِ

۶. در برخی نسخه ها: يَدَيَّ

۷. در برخی نسخه ها: لَا يَرُدُّ سَائِلَهُ - يَرُدُّ

۸. در برخی نسخه ها معلوم آمده است: يُحْيِبُّ

۹. در برخی نسخه ها: آمِلَهُ

۱۰. در برخی نسخه ها: تَهُونُ

۱۱. در برخی نسخه ها: مُصِيبَاتُ